

Wspomnienie

Doktor Alicja Szmaus-Jackowska
(8.09.1975–16.12.2020)

Doktor Alicja Szmaus-Jackowska, wieloletni pracownik Wydziału Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, wbrew naszym nadziejom, zmarła w nocy z 16 na 17 grudnia 2020 roku.

Należała do zespołu Katedry Psychologii Społecznej, w którym miała nie tylko współpracowników, ale też przyjaciół. Była osobą bardzo cenioną za swe kompetencje fachowe i talent dydaktyczny. Koleżanki i koledzy z Wydziału Psychologii oraz studenci obdarzali Alicję ogromną sympatią i zaufaniem. Wyrazem tego było powierzenie jej przedstawicielstwa grupy młodszych pracowników naukowo-dydaktycznych w Radzie Instytutu Psychologii w poprzednich kadencjach. Przez wiele lat opiekowała się kołem naukowym psychologii społecznej. Była współorganizatorką obozu naukowego w Odessie (11–22.09.2002 r.), podczas którego studenci UKW pod jej kierunkiem i patronatem prof. S.Z. Kowalika przy współpracy z naukowcami i studentami z Południowoukraińskiego Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. K.D. Uszyńskiego w Odessie realizowali projekty badań nad percepcją zagrożeń terrorystycznych oraz nad uprzedzeniami wobec globalizacji (polsko-ukraińskie badania porównawcze). Współorganizowała także konferencje studenckie związane w tymi projektami.

Studia psychologiczne Alicja Szmaus-Jackowska ukończyła na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Tam po raz pierwszy spotkałam Panią Alicję, która była uczestniczką jednej z grup prowadzonych przez mnie. Zapamiętałam ją jako osobę o wybitnej kulturze osobistej, zaangażowaną w naukę i o wyjątkowej urodzie. Jej mentorem był wówczas prof. S.Z. Kowalik. Kariera naukowo-dydak-

tyczna dr Alicji Szmaus-Jackowskiej rozwijała się w Bydgoszczy – rozpoczęła się w 1999 roku: najpierw w Wyższej Szkole Pedagogicznej, później w Akademii Bydgoskiej, wreszcie na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego. Do podjęcia pracy naukowo-dydaktycznej na uczelni w Bydgoszczy zachęcił ją prof. S.Z. Kowalik, który był jej przełożonym do 2004 roku. W latach 2004–2007 pracowała pod kierunkiem prof. R. Ossowskiego. Stopień doktora uzyskała w 2009 roku za pracę pt. *Lęk przed starzeniem się a okazywana troska o siebie u osób w starszym wieku* przygotowaną w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. Promotorem jej rozprawy doktorskiej był prof. Z.S. Kowalik.

Dorobek naukowy dr Alicji Szmaus-Jackowskiej obejmował 22 prace w języku polskim i angielskim. Były to artykuły, rozdziały, monografia autorska i dwie redakcje naukowe. Koncentrowały się na zagadnieniach jakości życia w różnych okresach życia, rozwoju zawodowego i metodach wsparcia w kryzysie. Aktywnie uczestniczyła w kilkunastu konferencjach ogólnopolskich i zagranicznych, podczas których wygłaszała referaty lub przedstawiała plakaty. Współorganizowała cykl ogólnopolskich konferencji IKD (2011–2018) oraz dwie konferencje międzynarodowe: jedną dotyczącą zjawiska agresji (2014) i drugą na temat psychospołecznych aspektów transplantacji (2015). Głównym obszarem jej aktywności dydaktycznej były zagadnienia wywierania wpływu, w tym komunikacja interpersonalna i kształtowanie kompetencji zawodowych psychologów społecznych oraz psychostymulacja rozwoju osób starszych, a ulubioną formą – warsztaty i treningi umiejętności społecznych. Swoim doświadczeniem dydaktycznym dzieliła się z pracownikami i studentami z uczelni zagranicznych w ramach programu Erasmus.

Od 2007 roku dalszy rozwój naukowy i praca dydaktyczna dr Alicji Szmaus-Jackowskiej były związane z Zakładem Psychologii Społecznej i Badań nad Młodością, a od roku 2018 – z obecną Katedrą Psychologii Społecznej Wydziału Psychologii UKW. W 2016 roku weszła w skład zespołu redakcyjnego Polskiego Forum Psychologicznego – ogólnopolskiego czasopisma, w którym powierzono jej funkcję Sekretarza Redakcji. Była członkiem Polskiego Towarzystwa Psychologicznego (od 2002 r.). Jej zaangażowanie w badania naukowe zostało uhonorowane Nagrodą Zespołową II stopnia Rektora Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego za osiągnięcia naukowe (2002).

Doktor Alicja Szmaus-Jackowska była osobą skromną, wrażliwą, o wielkim sercu, życzliwą i zawsze gotową do udzielenia wsparcia innym. Nigdy nie słyszałam, by o kimś powiedziała coś niedobrego. Może dlatego cisyżła się sympatią studentów i szacunkiem współpracowników.

W życiu prywatnym Pani Alicja była troskliwą mamą dorastającej córki i syna oraz kochającą żoną. Propagatorka zdrowego stylu życia, uczestniczka wielu maratonów i wytrzymała cyklistka. Także i w tym obszarze była przykładem dla studentów.

Życie Pani Alicji było pełne pasji, bogate w różne formy aktywności intelektualnej, społecznej i fizycznej. Ze swych pasji czerpała radość i siłę do życia.

Będzie nam brakować jej zaangażowania i przyjaźni.

Hanna Liberska

w imieniu zespołu redakcyjnego Polskiego Forum Psychologicznego
i Katedry Psychologii Społecznej Wydziału Psychologii UKW